

[Bakholt]

imod den politik, som regeringen giver udtryk for at man vil føre, nemlig at ældre mennesker skal have lov til at være i deres hjem så længe som muligt. Endelig har vi hele uddannelsesspørgsmålet for ufaglærte kvinder, som regeringen også har sagt er noget man vil opprioritere.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg må sige til hr. Bakholt, at der overhovedet ikke er tale om nedskæringer; der er tale om, at der af forskellige årsager, som ikke kunne forudses, har været et yderligere ønske fra hjemmehjælpere om at komme på kurser. Der er altså sket en tilgang, og der sker også en meget kraftig udskiftning på grund af alder i hjemmehjælperkorpset. Men selvfølgelig vil jeg overveje, hvilke muligheder der er for at udnytte de ressourcer, der er stillet til rådighed, på en mere effektiv måde. Nu har vi fået løst problemet i første omgang, men det er helt klart, at vi fortsat vil vurdere, hvordan vi så effektivt som muligt kan udnytte ressourcerne, således at vi kan imødekomme så mange ønsker som muligt. De obligatoriske uddannelser bliver gennemført. Det, vi taler om, er altså de frivillige kurser, hvor jeg også ønsker at så mange som muligt af de forslag, der kommer ind, kan blive ført ud i livet.

Bakholt (S):

Jeg efterlyser stadig væk et klart tilsagn om, at socialministeren vil søge at fremskaffe de midler, der er nødvendige for, for at man kan dække det faktiske behov, der er. Jeg mener ikke, at vi kan stille os tilfreds med udtalelsen om, at man vil se på mulighederne o.lign. Jeg vil gerne have et klart svar på, om socialministeren er parat til virkelig at prøve på at skaffe de midler – det er jo ikke store midler, det drejer sig om – frem, så vi kan få opfyldt det behov, der rent faktisk er. Hvis vi punkterer 3 gange på en cykletur, kan det jo ikke hjælpe, at vi kun lapper cyklen ét sted og tror, at vi kan køre videre, som om der ikke er sket noget.

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne spørge socialministeren, om hun kan bekræfte, at den daværende socialministers begrundelse for i 1982-83 at udsende det cirkulære, hvor man næsten forbød

kommunerne at bygge plejehjem, var, at man skulle vælge andre alternative foranstaltninger, herunder også at man skulle opprioritere hjemmehjælpen og dermed altså også hjemmehjælperuddannelsen. Hvis det kan bekræftes af socialministeren, er det uforståeligt, at ministeren ikke kan give et klart tilsagn om, at denne opprioritering også vil finde sted konkret i form at støtte til hjemmehjælper-skolerne.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Der er vel ikke nogen grund til at skabe uenighed om nogle ting, der ikke er uenighed om. Det, der er en fælles interesse i, er, at så mange som muligt kan komme på de kurser, det er nødvendigt at etablere. Det, jeg så siger, er: ja men hvis der er mulighed for inden for den givne bevilling at skaffe en sådan tilstand, at der bliver de nødvendige pladser, går jeg ikke ud fra, at hr. Bakholt og hr. Erik B. Smith vil sætte sig imod, at det kan ske inden for den givne bevilling. Men sigtet er vi jo enige om, nemlig at der skal være så gode muligheder, som det overhovedet er ladsiggørligt, for at indfri ønskerne om disse kurser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 643

3) Til *boligministeren* af:

Albrechtsen (VS):

»Vil ministeren nu opgive sin stædige, men mere og mere virkelighedsfjerne jubeloptimisme og i stedet gøre en effektiv indsats mod den hastigt voksende byggekrise?«

Skriftlig begrundelse

Allerede i november 1984 gjorde Håndværksrådet opmærksom på de meget dystre udsigter for nybyggeriet og forudså i en rapport, at den nye byggekrise vil kaste yderligere 10.000 ud i arbejdsløshed.

Men ministeren ville på ingen måde tage disse alarmerende oplysninger alvorligt. I et svar til spørgeren den 5. december 1984 i folketingets spørgetid sagde ministeren, at der ingen grund var til pessimisme. Men ministeren kunne dog på ingen måde sandsyn-